

„Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj uředník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“ (Mt 10,42)

Evangelista Matouš je velmi vzdělaný křesťanský znalec Písma. Důkladně zná zaslíbení Boha Izraele a Ježíšova slova a činy jsou pro něj jejich naplněním. Proto ve svém evangeliu předkládá učení Ježíše – jakožto nového Mojžíše – v podobě pěti velkých promluv.

Toto Slovo života uzavírá „misionářskou promluvu“, která začíná vyvoláním dvanácti apoštolů a poukazuje na náročné stránky kazatelské činnosti: nepochopení a pronásledování, s nimiž se budou setkávat a která vyžadují věrohodné svědectví, a to i prostřednictvím radikálních rozhodnutí.

Avšak je tu ještě něco víc: Ježíš odhaluje, že vyslání uředníků má kořeny v poslání, které On sám přijal od Otce. Jde o přesvědčení živé již ve Starém zákoně, a sice že v Božím poslovi je to sám Bůh, kdo se zpřítomňuje a kdo se angažuje. Je to tedy právě Boží láska, která skrze svědectví Ježíše a těch, které Ježíš posílá, zasahuje postupně každého člověka.

„Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj uředník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Ježíš sděluje, že kromě toho, že někteří lidé – apoštolové, pastýři, proroci –

mají zvláštní poslání, každý křesťan může být jeho učedníkem a zároveň příjemcem i nositelem poslání. A jako učedníci jsme všichni, i když jsme „malí“, zjevně bez zvláštních schopností či hodností, uschopněni svědčit o Boží blízkosti. Otec všech posílá k lidstvu celé křesťanské společenství.

Všichni jsme prostřednictvím svých bratří a sester obdrželi od Boha pozornost, péči, odpuštění a důvěru. Všichni můžeme druhým něco dát, aby zakusili Otcovu něhu, jako to udělal Ježíš během svého poslání. A právě v tomto kořeni, jímž je Otec, spočívá záruka, že takzvané „malé věci“ mohou změnit svět. I kdyby to byla třeba jen číše studené vody.

„Nezáleží na tom, zda můžeme dát hodně nebo málo. Důležité je ,jak‘ dáváme, kolik lásky vkládáme i do malého gesta pozornosti vůči druhému. Někdy stačí podat mu sklenici vody, sklenici ,studené‘ vody (...) malé gesto, ale z Božího pohledu velké, pokud je vykonáno v Jeho jménu, totiž z lásky. (...) Slovo života tohoto měsíce nám může pomoci odhalit hodnotu každé naší činnosti: od práce doma nebo na poli a v továrně až po vyřizování kancelářských záležitostí, školních úkolů, stejně jako odpovědnost v občanské, politické a náboženské oblasti. Všechno se může stát pozornou a horlivou službou. Láska nám dá nové oči, abychom vnímali to, co ostatní potřebují, a šli jim vynalézavě a velkoryse vstříc. Jaké to přináší plody? Dary budou kolovat, protože láska vyvolává lásku. Radost se znásobí, protože ,blaženější je dávat než dostávat‘¹.“²

„Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Ježíš nás žádá o něco velmi náročného: nezastavit proud Boží lásky. Žádá nás, abychom s otevřeným srdcem a konkrétní službou oslovili každého muže a

---

¹ Sk 20,35.

² Ch. Lubichová, Slovo života na říjen 2006 (Nové město 10/2006), taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 792-793.

ženu a překonali své kategorie a soudy.

Chce naši aktivní, tvořivou a odpovědnou spolupráci pro společné dobro, počínaje každodenními maličkostmi. Ale zároveň nás neopomene odměnit: bude nám vždy stát po boku, pečovat o nás a doprovázet nás v našem poslání.

„(...) Odešel jsem z práce na Filipínách a odjel do Austrálie za rodinou. (...) Našel jsem práci na stavbě jako uklízeč jídelen, šaten a kanceláří, které užívá více než 500 dělníků. Úplně jiná práce než ta, kterou jsem dělal předtím jako inženýr (...) Z lásky k ostatním se starám o to, aby jídelny byly vždy čisté a uklizené. Jsou však lidé, kterým na čistotě nezáleží (...). Neztratil jsem trpělivost, protože je to pro mě příležitost milovat Ježíše v každém člověku, kterého potkám. Postupně tito lidé začali po sobě po jídle uklízet a časem jsme se spřátelili a já si začal získávat jejich důvěru a respekt. (...) Zakusil jsem, že láska je nakažlivá a vše, co je vykonáno z lásky, přetrvává.“³

Letizia Magri a tým Slova života

---

³ A cura di S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporali, *Famiglie in azione - Un mosaico di vita*, Città Nuova 2022, str. 55.